

עמ"ת 22064/10/21 - דניאל דנילוביץ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 22064-10-21 דנילוביץ'(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 671803/2021

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים	דניאל דנילוביץ' (עציר)
נגד	מדינת ישראל
משיבים	
החלטה	

ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת ג'אדה בסול) מיום 10/10/21 בתיק מ"ת 7586-10-21 לפיה הופנה ענינו של העורר לשירות המבחן לשם בחינת חלופת מעצר.

בקליפת האגוז- כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים כנגד המתלוננים; על פי המפורט בכתב האישום, כתוצאה מאובדן מכשיר הטלפון של העורר, בו אליבא העורר היה טמון מידע בעל שווי רב - פנה העורר בין היתר בסרטון באמצעות רשת המדיה לשני המתלוננים (ה"ה צבי לנדאו ומשה חוגג) ואיים כי כדאי ש'יגיעו עמו לעמק השווה', אם 'אינם רוצים להישרף'; עוד מעלה כתב האישום כי בהזדמנויות קודמות לכך שלח סרטונים ומסרים מאיימים באמצעות הטלפון למתלוננים, בו איים לפגוע בהם ("אני אתן לכן ארבעת אלפים כדורים בראש"), בגופם, אולי גם בפגיעה עצמית.

אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה; ב"כ העורר אישר האמור בדיון והתכנים מדברים בעד עצמם. המחלוקת היא אם בנסיבות העניין, העילה הנה בעצמה כזו המחייבת המתנה לתסקיר בהינתן כי מדובר אליבא עורר בסכסוך 'עסקי' במהותו.

בית משפט קמא קבע כי בנסיבות המעשה והעושה כאן, אין מנוס אלא להמתין לתסקיר.

על החלטה זו נסב הערר; בנוסף, הוגש ערר על מתן ארכה להנפקת תעודת חיסיון; מהלך הדיון בערר, משהוברר בחיסיון שמהותו אמצעים ושיטות, הבהיר ב"כ העורר כי אינו עומד על הערר בהיבט זה.

נותר להתמקד אפוא בהפניה לתסקיר, בנסיבות העניין.

לאחר בחינת טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הערר להידחות.

ראשית, כידוע, הפניה לתסקיר הנה החלטת ביניים; הכלל הוא כי בית משפט שלערר לא יתערב בהחלטת ביניים, אלא במקרים נדירים, בהם אין תשתית ראייתית (וזו אינה שנויה במחלוקת), אין עילה (וכאן לכל היותר עצמתה שנויה), או כאשר המעצר אינו חוקי (בש"פ 460/19 דינקו). המקרה בפנינו אינו עונה על הגדרה זו.

עמוד 1

שנית, רק לאחרונה הטעים כב' בית המשפט העליון כי יש להיזהר להתערב בשיקול דעת הערכאה המבררת, לגבי התרשמותה בצורך בתסקיר (בש"פ 6217/21 אסולין).

שלישית- נסיבות המעשה והעושה כאן מחייבות לעצמן זהירות, מעבר לכלליים הרוחביים לעיל.

כך, העובדה כי מדובר באיומים ברצח, אירועים חוזרים ונשנים, לאורך פרק זמן לא מבוטל.

כך, העובדה כי מדובר בעורר לחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות, לרבות תקיפת שוטר, ואיומים, כשההרשעה האחרונה הנה מיום 30/9/20.

כך, העובדה כי כנגד העורר תלוי ועומד כתב אישום בגין אירוע מיום 16/5/21 בגין עבירת איומים (כשהאיום, אגב, הנו בשריפת המתלוננת, בדומה לחלק מהאיומים הנדון כאן).

כך, העובדה כי כנגד העורר תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה, בגין הרשעתו האחרונה, כשזה אינו מרתיעו.

כך, העובדה כי הרשעתו האחרונה (וקודמות לה מהעבר הרחוק) מלמדות לכאורה על שימוש בסמים

כל אלו מטים הכף לסבור, כי חרף רף האישום, עילת המעצר ממשית ובוהקת, ומחייבת נקיטת זהירות.

על אלו יש להוסיף כי מהלך הדיון בפני, ובעצם האמור בערר, יש לעורר חשש, כי העורר אינו שולט בדבריו- בין היתר בהתבטאותו כלפי המתלוננים מהלך הדיון בפני (השימוש במונח עין תחת עין), טענתו לגבי 'מושחתות כללית', של המערכת, דרישתו להפנות ההליך לביה"ד הבינ"ל בהאג, וכיו"ב, כשיש בדברים אלו להעלות תמונה מדאיגה לגבי הלך הרוח, לכל הפחות. גם בכך יש להצדיק כי גורמי מקצוע יבחנו העורר וישוחחו עמו, ואולי באינדיקציות מסוימות יביא הדבר לבחינות נוספות.

מודע אני לכך כי המתנה לתסקיר בימים אלו אורכת פרקי זמן לא מבוטלים; עם זאת, בנסיבות העושה כאמור לעיל, סבורני כי אין מנוס.

הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ב, 13 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.